

Lisebergs beslut att bara låta barn med fysiska funktionsnedsättningar få företräde i köer har mötts av massiv kritik.

Diskrimineringsombudsmannen har fått in 33 anmälningar, men Eberhard Stüber, expert i diskrimineringsrätt, menar att förändringen inte nödvändigtvis bryter mot lagen.

– Det här ser jag mer som en kommunikationsfråga än att du hittar ett tydligt juridiskt svar, säger han.

Tidigare har barn med intellektuella funktionsnedsättningar kunnat gå före i kön till attraktioner på Liseberg. Flera familjer vittnar om att det har varit deras enda möjlighet att besöka nöjesparken, bland annat då vissa barn inte klarar av att stå i kö under en längre tid.

Från och med i år ska dock barn med intellektuella funktionsnedsättningar behöva köa, enligt ett nytt beslut av Svenska Nöjesparksföreningen där Liseberg ingår.

Endast barn med fysiska funktionsnedsättningar ska få gå före i kön.

Diskrimineringsombudsmannen, DO, har på torsdagseftermiddagen tagit emot 33 anmälningar riktade mot Liseberg med anledning av förändringen. Myndigheten har ännu inte hunnit kolla på anmälningarna för att besluta om de ska utredas närmare.

Eberhard Stüber, jurist och expert i diskrimineringsrätt, menar dock att nöjesparkens beslut inte nödvändigtvis bryter mot diskrimineringslagen.

Enligt lagen är en nöjespark som Liseberg skyldig att vidta åtgärder för att inte exkludera grupper på grund av tillgängligheten – utifrån bland annat sina praktiska förutsättningar.

– Man kan inte direkt säga att det i lagstiftningen finns ett tydligt krav på att Liseberg måste ha positiv särbehandling i kösystemen, utan det är något man har gjort för att man tycker att det är en bra grej, säger Eberhard Stüber.

I det aktuella fallet hänvisar Liseberg till att det blivit problem med gränsdragningen, genom att människor utan intellektuella funktionsnedsättningar utnyttjat systemet.

– Liseberg har tolkat lagstiftningen på ett bra sätt och gjort ett bra initiativ. Sedan har man upptäckt att när det gäller att hantera de praktiska förutsättningarna har man vissa problem, och gör avgränsningar för att bättre möta de praktiska förutsättningarna.

Lagstiftningen kopplat till tillgänglighet i vissa delar är väldigt ny, inte särskilt detaljerat utformad för intellektuella funktionsnedsättningar, och det saknas jämförbara tidigare fall. Innan frågan eventuellt prövas går det därför inte att säga om Liseberg har rätt att genomföra förändringen eller inte, menar Eberhard Stüber.

– Lagstiftningen ser inte ut så att man kan ge ett svar svart på vitt.

Eberhard Stüber menar att det ändå i första hand är en fråga om kommunikation snarare än juridik.

– För föräldrar med barn med funktionsnedsättning har det här varit en stor lättnad, och om man då gör inskränkningar förstår jag att diskussionen kommit upp, säger han och fortsätter:

– Om jag som jurist skulle ge ett råd till Liseberg skulle det vara att sätta mig ner med representanter från funktionshinderorganisationer och säga ”vi vill vara en inkluderande nöjespark, vad kan vi göra?”. Antingen landar man i samma gränsdragning, eller så kanske man hittar någon annan typ av gränsdragning.

Kanske blir det också så som frågan kan få sin lösning. På torsdagseftermiddagen, i samband med GP:s intervju med Eberhard Stüber, [meddelar Liseberg att de kommer kalla relevanta förbund och organisationer till ett möte.](#)